

Sen Aşk Üzre Yazamazsın Hoca

– GürhanGürses · 19 Nisan 2012

Sen aşk üzre yazamazsın hoca! Var git başka hacca... İstersen et iltica. Yazakaldım o günden sonra, ölesiye... Veresiye bir aşktan ne beklenir ki! Gidesiye yazdım. Kanasıya... Geberesiye yazdım. Azımsanmayacak olanı aradım hep, olmayanın peşinden koştum, düştüm kalktım yine koştum. Tüm bunlar olurken çok hoştum doğrusu... Sen aşk üzre yazamazsın hoca! Var git başka hacca... Kalakaldım o günden sonra, bitesiyey...

"Sen aşk şiiri yazamazsın Hasan Hüseyin

Çünkü aşk şiirden önce gelir sende

Oysa şiir önünde gitmelidir her şeyin" Yonttum sazdan kalemi, batırdım yürek

hokkama... Acıdı canım, çekti kanım. "Ah maralım!" dedim başladım söze... "Ah yaralım." "Ah yârim."

Sıraladım onca güzelliği kâğıda, bir asker komutuyla marş marş dedim sözcüklere. Arşa kanatlandı dizelerim, gönül miracına vasıl oldu hislerim.

Ve yazdım aşk üzre, kuşlar döküldü bir bir satırlara önce... Gök gürlledi ve gözyaşları döküldü kâğıdın üstüne ince ince... Bir kız okudu yazdıklarımı kör oldu kalbinden derince, söz izi dedi ameliyatı yapan doktor, söz izi kalır yürekte öylece... "Aşka beş kala müdahale etmeseydim" dedi doktor "aşka düşecekti delice..." Belki de çöle... Ve yazdım kışın yaza dönüşünü ansızın karanın ak oluşunu... Beni bir Allah'ın kulu dahi anlamadı, anladiysa da yanlış anladı o kişi... Aşk üzre yazamam doğrusu çünkü aşk önde gelir bende yazı sonra! Kış farz et aşkı, yaz-ı sonra gelir.

"Sen aşk şiiri yazamazsın Hasan Hüseyin

Çünkü aşk

Kavganın içindedir

Çünkü sen

İçindesin kavganın"

Gözüm yandı bitti köz köz oldu hasretinden, kavur kavur kavruldu göğsüm hicranından. Dudağım sana susamış bir temmuz sıcağında, çöl çöl oldu hasretinden de bir türlü içemedi ellerinden vuslatın şarabını. Bir türlü kanamadı sana olan aşkın pınarından doya doya...

Giden o kadar şey var ki gözlerimden; mesela bulutlar gidiyor usulca... Mesela yıldızlar kayıyor usulca... Mesela sen kaçıyorsun yavaş yavaş. Akan o kadar şey var ki yüreğimden; mesela gözyaşlarım tane tane akıyor, aklım sessiz sessiz gidiyor, canım acıta acıta çıkıyor. Ölen o kadar şey var ki içimde; mesela hislerim yaprak yaprak dökülüyor, hasretim yangın yangın kül oluyor, aşkıma yaşaya yaşaya ölüyor. Bu bir dönüştür; acı sevince sevinç acıya dönüyor. Acı çektim severken hep böyle kalmalıyım.

"Elmayı kokusundan

Güvercini biçiminden soyutmaktır

Yaşamak denilen kavgayı aşksız düşünmek"

Uğruna girdiğim kavgalardan aslında hep yenik ayrıldım. Ben yenik bir askerim kendi kıvamında. Ve seni hep yenik sevdim. Sana hep bir eksik başladım. Seni hep bir eksik sevdim. Sırf doymamak adına, sırf her

zaman sevebilmek adına, sırf iki cihana hükmetmek adına aşkınla... Herkes seni sevdi, bırak sevsinler. Ben seni hep yarım sevdim. Tam sevseydim kıyametim olurdu. Yarımda bu denli işleyen tamda ne hale sokar bu canı? Yarımda bu kadar tesir eden tamda ne hale getirir bu aşkı?

"Sen aşk şiiri yazamazsın Hasan Hüseyin

Çünkü sen

Gagasından tutup kuşu

Öt kuşum öt kuşum demiyorsun

Çünkü sen

Yedirip çiçekleri ineğe

Koklayıp gerisini ineğin

Kok çiçeğim kok çiçeğim demiyorsun"

Koptum geldim ulu bir dağdan çığ gibi... Açabilirsen aç kollarını, kapabilirsen kap yüreğimi... Söndürebilirsen söndür bu kalp ateşini, dindirebilirsen dindir bu kalp ağrısını... Son nefesime değin bekleyeceğim. Sök kalbimi, Vahşisi ol kalbimin. Çiğne istersen kendini. Gücün yeterse, aklın keserse, vicdanın rahat ederse sev beni.

"Öpüşmek başka şeydir yiğidim

Öpüşmeyi düşünmek başka

Sevişmek başka şeydir güzelim

Sevişmeyi düşünmek başka" Seni düşündüm kafayı yedim. Kim bilir bu kaç

milyonuncu düşünmüşlüğüm. Ya düşüneceğim seni mütemadiyen ya düşeceğim gözlerinden iri bir

damla gibi ya da seni düşleyeceğim her uykuya daldığımda. Ben zor olanı yaptım; seni düşündüm. İçimi

dışımı seninle doldurdum. Yönüm oldun, yanım oldun, yerim oldun. Benim oldun mecazen, hakikate

gerek var mı ola? Mecnun'da Leyla'dan yola çıkıp ilahi aşka vasil olmadı mı? Mecnun ben ola Leyla sen!

Teşbihte hata olmaya?

"Sende yaprak -iki gözüm-

Sende yıldız -yürek sızım-

Sende su

Sende bu dört boyutlu kaçma tutkusu

atlıkarıncadan geceleyin

Bakmaktır lunaparka" Sana kendimi kaptırmışlığım var, rampaya dalar gibi... Bir

yıldız nasıl akarsa karanlığın yüzüne öyle akarım var sana... Çarem yok, geri dönüşü mümkün değil, inkâr

ne akla, terk etmek insafa gelmez. Seni sevmişliğim var delice. Bak söylüyorum harbice!

"Sen aşk şiiri yazamazsın Hasan Hüseyin

Çünkü sen ilkyaz yağmurlarında cıvılcıplak

Dolaşır gibi sıcak morlarda

İçer gibi morları

Düşer gibi morlara

Yaşarsın aşkı iliklerinde" Aşkı birileri iliklerine değin hissedip yaşamışsa bu yalan

dünyada atlarım balıklama hemen. "İkincisi kim?" diye... Bilmem anlatabildim mi kendimi sevgili... Ya da

anlayabildin mi seni sevmenin bana olan faturasını... Ben hep ilk sevenim seni, sana ilk âşık olan, uğruna ilk ağlayan, senin için çöle ilk düşen, dağı ilk kazan. Güle düşen çiğ tanesiyim. Gerisi hepsi hikâyedir.

"Çünkü sen iki düşman ucun bileşkesisin

Acısının kavuşmanın

Ayrılmanın sevincisin

Sen aşk şiiri yazamazsın Hasan Hüseyin" Aşkım, başka söze gerek yok artık. Kapat sözlerini, aç gözlerini... A dersem sev, aş dersem sevme, aşk dersem sev... Sen aşk üzre yazamasın be hoca. Var git istersen bin hacca! Ne hakla otuz beşe bakla diye ti'ye alasım var seni sevgili... Seni rezil edercesine seveceğim var!

"Çünkü aşkın kendisidir şiirin

Oysa sen, Oysa aşk, Oysa sen, Sen

Sen aşk şiiri yazamazsın Hasan Hüseyin" Ah Hasan Hüseyin ah! Aynı yazgının mahkûmlarıyız. Sen yazamazsın ben yazamam! Oysa aşkı derinden derine yaşarız ikimizde. Yanardağ işareti değil mi iç yangınlarına yerin. Şimşekler alameti değil mi bulutların gebe kalmışlığının. Ve bu dizlere kanıtı değil mi sevmişliğimizin. Bu satırlar delili değil mi aşk uğruna düşmüşlüğümüzün.

Sen aşk yazısı yazamazsın hoca, istersen duçar ol her daim aşka!

Haklısın galiba ben aşk üzre yazamam ama yaşarım doluca!